

درمان لاپاراسکوپی بیماران با تخدانهای پلیکیستیک با استفاده از کوترب فورسپس

تک قطبی

چکیده

نژادی یکی از مشکلات اجتماعی در جوامع بشری از جمله کشور ما است. یکی از علل قابل درمان نژادی بیماریهای تخدان از جمله سندروم تخدانهای پلیکیستیک (PCOS) می‌باشد که یکی از درمانهای پیشنهاد شده برای این دسته از بیماران و گروهی که به کلومید و گنادوتروپین یا انسانی (HMG) پاسخ نمی‌دهند استفاده از لاپاراسکوپی و کوترب کردن تخدانها است. هدف از این تحقیق بررسی کارایی و میزان موفقیت این روش در برطرف نمودن مشکل نژادی در این گونه بیماران در سطح شهرستان جهرم بوده است. این تحقیق یک مطالعه گذشته‌نگر می‌باشد که طی آن حدود ۴۰ مورد لاپاراسکوپی همراه با کوترب کردن تخدانها از تاریخ ۷۸/۱/۱ لغایت ۸۰/۷/۱ مورد بررسی قرار گرفته است. در تمام این ۴۰ مورد، سندروم PCO با سونوگرافی، آزمایش‌های هورمونی و تاریخچه اختلالات قاعده‌گی به اثبات رسیده بود و تمام بیماران به حداقل دوز کلومید (۲۰۰ میلی‌گرم در روز) مقاوم بوده، حتی گروهی از آنها به HMG نیز پاسخ نداده بودند. در این مطالعه درصد تخمک‌گذاری (Ovulatory Rate)، درصد حاملگی (Pregnancy Rate) و درصد از بین رفتن حاملگی (Miscarriage Rate) مورد بررسی قرار گرفت. بررسی تاریخچه قاعده‌گی و درجه حرارت پایه بدن در بیماران درمان شده نشان داد که ۳۵ نفر از آنها سیکلهای منظم همراه با تخمک‌گذاری داشتند (۵/۸۷٪) و ۱۷ مورد نیز در طی ۱-۲ سال بعد از عمل حامله شده بودند (۵/۴۲٪) که ۲ مورد منجر به سقط در سه ماهه اول شده بود (۷/۱۱٪). بطور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که کوترب کردن تخدانها یک روش مؤثر جایگزین در بیماران نژاد، PCO و مقاوم به کلومید می‌باشد.

*دکتر زهرا زارعیان I

دکتر پروین زارعیان II

کلیدواژه‌ها: ۱- نژادی ۲- لاپاراسکوپی ۳- سندروم تخدانهای پلیکیستیک
۴- کوترب کردن تخدانها

مقدمه

فاکتورهای مردانه (۴۰٪)، فاکتورهای زنانه (۴۵-۲۵٪) و علل ناشناخته (۱۰-۱۵٪) دانست (۱).

یکی از شایعترین علل نژادی از میان فاکتورهای زنانه اختلالات تخمک‌گذاری است که سندروم تخدانهای پلیکیستیک در رأس این گروه قرار دارد.

باروری به عنوان حالت یا کیفیت توانایی تولید مثل و ناباروری در یک زوج بطور کلی به عنوان عدم توانایی برای حاملگی بعد از یک سال، با وجود مقابله بدون جلوگیری تعریف می‌شود نژادی یک بحران اجتماعی است که ۱۰ تا ۱۵٪ زوجهای بین سنتین ۱۵ تا ۴ سال را در بر می‌گیرد. علل نژادی را می‌توان ناشی از

(I) استادیار بیماریهای زنان و زایمان، بیمارستان استاد مطهری، دانشکده پزشکی جهرم، ایران (*مؤلف مسئول).

(II) استادیار گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی جهرم، ایران.

حتی در بعضی از آنها پاسخ به HMG دیده نشده بود (با دوز ۷۵ تا ۱۵۰ واحد در روز، که از روز دوم سیکل قاعدگی تا ۱۱ تا ۱۷ سیکل داده می‌شد) زنانی نیز که با وجود PCO مبتلا به سایر فاکتورهای نازایی بودند از این مطالعه حذف شدند.

در این مطالعه از کوتیری کردن تخدانها استفاده شد. در واقع این روش جایگزین روش Wedge Resection شده بود که در گذشته از آن استفاده می‌گردید اما امروزه به علت چسبندگی شدید پس از این نوع عمل، از آن استفاده نمی‌شود.

برای همه بیماران از لایپاراسکوپ با فورسپس کوتیری که طول آن ۶ میلیمتر و قطر آن ۳ میلیمتر بود، استفاده شد. دستگاه مورد استفاده جهت کوتیری از نوع Unipolar بوده و جریانی با شدت ۱۰۰ وات به مدت ۳ ثانیه به کار برده می‌شد. برای هر تخدان ۱۲ تا ۱۸ نقطه کوتیری صورت می‌گرفت و بیماران تا ۲ سال بعد از عمل مورد بررسی قرار می‌گرفتند.

در نهایت درصد تخمک‌گذاری (Ovulatory Rate)، درصد حاملگی (Pregnancy Rate) و درصد از بین رفتتن حاملگی (Miscarriage Rate) محاسبه گردید.

نتایج

در این مطالعه ۴۰ مورد خانم بین سنین ۲۰ تا ۳۴ سال مورد بررسی و معالجه قرار گرفتند که مدت زمان نازایی آنها بین ۲ تا ۹ سال بوده است.

۹ مورد از این گروه نازایی از نوع ثانویه و ۲۱ مورد نازایی اولیه داشتند. این بیماران به مدت ۲ سال از نظر وضعیت سیکلهای قاعدگی و حاملگی تحت نظر بودند.

بررسی تاریخچه و دمای پایه بدن (BBT) نشان داد که ۳۵ نفر از آنها بلافضله بعد از عمل دارای سیکلهای

سندرم PCO اواین بار توسط Stein-Leventhal در سال ۱۹۳۵ شرح داده شد.^(۲)

این سندرم یکی از شایعترین اختلالات اندوکرین در زنان در سنین باروری می‌باشد^(۳) (که شیوع آن ۲۰٪-۲۵٪ بوده^(۴)) و علائم آن شامل: الیگومنوره یا آمنوره، هیرسوتیزم، چاقی و نازایی می‌باشد^(۵).

این سندرم در بعضی از افراد به صورت فامیلی نیز انتقال می‌یابد. درمانهای طبی و جراحی مختلفی برای برطرف کردن این سندرم شرح داده شده است.

درمانهای غیر جراحی (Non-Surgical) شامل، کاهش وزن، استفاده از آنتی آندروژنها، تحریک کنندهای تخمک‌گذاری، تحریک کننده هورمون انسولین و غیره هستند و درمانهای جراحی (Surgical) شامل برداشتن گوهایی تخدانها (Wedge Resection)، کوتیری کردن تخدانها با لایپاراسکوپ و استفاده از جریانهای الکتریکی یا لیزر می‌باشد.^(۱)

روش بررسی

در این مطالعه ۴۰ بیمار نازا که طی سالهای ۷۸/۱/۱ تا ۷۸/۷/۷ به کلینیک استاد مطهری شهرستان جهرم مراجعه کرده بودند، مورد بررسی قرار گرفتند.

نتایج با استفاده از پرونده بیماران و بررسی وضعیت آنها و با مراجعت مستقیم به کلینیک به دست آمده است. در تمام موارد PCO با سونوگرافی (حداقل وجود ۸-۵ فولیکول کمتر از یک سانتیمتر و نسبت قطر تخدان به رحم بیشتر از یک)، آزمایش‌های هورمونی (نسبت LH/FSH بیشتر از ۳/۱) و تاریخچه اختلالات قاعدگی (الیگومنوره) به اثبات رسیده بود و تمام بیماران نیز به کلومید با حداقل دوز ۲۰۰ میلی‌گرم در روز برای ۵ روز، جواب نداده بودند.

مطالعات Adashi و AbdelGadir ۴۸٪ بوده است(۱۱، ۱۵) و مطالعات Adashi ۱۱٪ بوده است(۱۶).

کاهش میزان حاملگی بعد از عمل لپاراسکوپی در مطالعه کنونی نسبت به بعضی از مطالعات پیشین می‌تواند به ۲ علت باشد:

۱- چسبندگی بعد از عمل که متأسفانه به علت عدم همکاری بیماران برای لپاراسکوپی مجدد امکان بررسی این پدیده برای ما وجود نداشت.

۲- وجود مشکلات دیگری در امر باروری زوجها مانند عدم نفوذ اسپرم به داخل تخمک یا عدم لانه گزینی تخم که در نتیجه امکان تحقیق و بررسی آنها با امکانات و وسایلی که ما در اختیار داشتیم امکان‌پذیر نبود.

میزان از دست دادن حاملگی (Miscarriage rate) در بیماران PCOS معمولاً بالا است (در حدود ۳۰٪)(۱۷) که این امر ناشی از بالا بودن LH سرم می‌باشد.

کوتیری کردن تخدانها باعث کاهش LH سرم و در نتیجه کاهش شانس سقط می‌شود که این موضوع در مطالعات مختلف مشاهده شده است(۱۸ و ۱۹).

در این مطالعه نیز میزان از دست دادن حاملگی حدود ۱۱٪ (۲ مورد) بوده است که قابل مقایسه با سایر مطالعات در این زمینه می‌باشد(۱۶ و ۱۹).

طور کلی نتایج این تحقیق نشان داد که کوتیری کردن تخدانها با لپاراسکوپ یک روش مؤثر جایگزین در بیماران PCOS مقاوم به کلومید می‌باشد.

منابع

- 1- Speroff L., Kase RH., Glass NG., Clinical gynecologic endocrinology and infertility, 6 th edition, Baltimore, Lippincott,

منظمه همراه با تخمک‌گذاری شده بودند (۵/۸۷٪) و ۱۷ نفر نیز طی ۱ تا ۲ سال بعد از عمل حامله شده بودند (۵/۴۲٪) که ۱۵ مورد در ۱ سال اول (۵/۳۷٪) و ۲ مورد (۵٪) در طی سال دوم بعد از عمل بوده است. همچنین ۲ مورد از حاملگی‌ها منجر به سقط در سه ماه اول گردیده بود (۷/۱۱٪).

بحث

میزان موفقیت عمل لپاراسکوپی و کوتیری کردن تخدانها در امر باروری در بیماران نازا بطور متوسط ۵۰٪ تا ۶۰٪ در طی یک تا دو سال بعد از عمل و میزان برگشت تخمک‌گذاری حداقل ۸۰٪ گزارش شده است(۱).

نتایج این مطالعه در زمینه تخمک‌گذاری خود به خودی بعد از کوتیری کردن تخدانها بسیار رضایت‌بخش و قابل مقایسه با سایر مطالعاتی است که در این زمینه انجام شده است از جمله این مطالعات، تحقیقات Felemban در سال ۲۰۰۰ با ۲۰۰۰ بـ (۲/۷۳٪)، Casper & Greenblatt در سال ۱۹۸۷ با ۱۹۸۷ بـ (۷/۸۳٪)، Kovacs در سال ۱۹۹۱ با ۱۹۹۱ بـ (۸/۹٪) و Campo.S در سال ۱۹۹۸ با ۱۹۹۸ بـ (۸/۷٪) می‌باشد.

البته در بعضی از مطالعات نیز درصد موفقیت بسیار کمتر از این میزان و در حدود ۵۳-۴۵٪ بوده است(۱۰ و ۱۱).

نتایج حاملگی بعد از عمل لپاراسکوپ در این مطالعه کمتر از مطالعات Felemban در سال ۲۰۰۰ با ۶۸٪(۱) و Gjonnaçss در سال ۱۹۹۴ با ۶۶٪(۱۲)، Tulandi در سال ۱۹۹۷ با ۷۰٪(۱۳)، Weischc در سال ۱۹۹۸ Campo.S در سال ۱۹۹۱ با ۵۹٪(۱۴) و Campo.S در سال ۱۹۹۳ Adashi در سال ۱۹۸۱ (۱۰٪) و AbdalGadir در سال ۱۹۹۳ می‌باشد. میزان حاملگی بعد از لپاراسکوپ در مطالعات Campo.S ۴۲٪ و در

- 11- Camp S., Felli A., Lamanna MA., Barini A., Garcea N., Endocrine changes and clinical outcome after laparoscopic ovareian resection in women with polycystic ovaries, Human Reproduction, 1993, 8: 359-363.
- 12- Gjonnaess H., Ovareian electrocautery in the treatment if woman with polycystic ovary syndrome(PCOS), Acta obestrica et Gynecologica Scandinavica, 1994, 73: 407-412.
- 13- Al-Took S., Tulandi T., Surgical management of polycystic ovareian syndrome, J Soc Obstet, Gynaecol Can, 1997, 19: 721-9.
- 14- Weise HC., Naether O., Fischer R., Berger-Bispink S., Delfs T., Behandlungsergebnisse mit der oberflächenkuater -isierung polyzystischer ovarian bei sterilitats patientinnen, Geburtshilfe frauenheilkd, 1991, 51: 920-4.
- 15- Adashi EY., Rock JA., Guzick D., Wentz AC., Jones GS., Jones JR.HW., Fertility following bilateral ovareian wedge resection: Acritical analysis of 90 consecutive cases of the polycystic ovary syndrome,Fertility and sterility, 1981, 320-325(ref 15).
- 16- Abdel Gadir A., Khatim MS., Almaser HMI., Mowafi RS., and Shaw RW., Ovareian electrocautery responders vs., nonresponders Gynecological, endocrinology, 1993, 7: 4-8.
- 17- Saak M., Bishysk Ridly N., Alexander FM., Michel M., Bonney RC., Recurrent early miscarriage and ovaries. Br. Med. J 1998, 297: 1027-8.
- 18- Doneky BW., Adashi EY., Surgically induced ovulation in the polycystic ovary syndrome: Wedge resection revisited in the age of lapparascopy, Fertil. Steril, 1995, 63: 439-63.
- 19- Li Tc., Saravels H., Chow MS., Chisabingo R., Cooke ID., Factoral affecting Williams & Wilkins, 1999, PP: 487-522.
- 2- Stein IF., Leventhal ML., Amenorrhea associated with bilateral polycystic ovaries, American journal of obstetrics and Gynecology, 1935, 29: 181-91.
- 3- Futterweit W., Polycystic ovary syndrome: Clinical perspectives and management, Obstet Gynecol Surv, 1999, 54: 402-413.
- 4- Knuchenhauer ES., Koy TJ., Kahr-Miller Metal. Prevalence of the polycystic ovary syndrome in unselected black and white women of the southeastern united states: a prospective study, J of Clin Endocrinol and Metab, 1998, 83(9): 3078-82.
- 5- Berek JS., Adashi EY., Hillard PA., Novak's textbool of gynecology, 12 th ed., Baltimore, Williams & Wilkins, 1996, PP: 837-844.
- 6- Felemban A., Lintan S., and Tulandi T., laparoscopic treatment of polycystic ovaries with insulated needle cautery, Fertility and sterility, 2000, 73: 266-269.
- 7- Greenblatt E and Casper RF., Endocrince changes after laparoscopic ovareian cautery in polycystic ovareian syndrome, Am. J. Obstet and Gynecol, 1987, 156: 279-285.
- 8- Kovacs G., Buckler H., Bangah M., Outch K., Burger H., Healy D., Treatment of unovulation due to polycystic ovareian syndrome by laparoscopic ovareian electrocautery, Br J Obstet Gynecol, 1991, 98: 30-35.
- 9- Campo S., Ovulatory cycles, Pregnancy outcome and complications after surgicaltreatment of polycystic ovary syndrome, Obstet and Gynecol, Survey, 1998, 53(2): 297-30.
- 10- Daneil JF., Miller W., Polycystic ovaries treated by laprascopic laser vaporization, Fertil. Steril, 1989, 51: 232.

the outcome of laprascopic ovareian drilling for polycystic ovareian syndrome in women with unovulatory infertility, Br. J. Obster. Gynaecol, 1998, 105: 338-44.

Archive of SID

LAPAROSCOPIC TREATMENT OF POLYCYSTIC OVARIES WITH UNIPOLAR FORCEPS CAUTERY

I II
**Z. Zareian, MD P. Zareian, Ph.D*

ABSTRACT

Infertility is one of the social problems all over the world include our country. One of the treatable causes of infertility is an ovarian diseases like polycystic ovary syndrome(PCOS). The first line of treatment for women with polycystic ovary syndrome(PCOS) and women who are resistant to clomid and gonadotropin is to use the standardized technique of laparoscopic ovarian drilling with unipolar forceps cautery. The purpose of this research was to evaluate the reproductive outcome of infertile women with PCOS in Jahrom city. In this retrospective study, we evaluated a consecutive series of 40 cases of PCO related anovulatory infertility treated with laparoscopic ovarian drilling between March 1999 and September 2001. In all of these cases PCOS was demonstrated by using sonography, hormonal profile and menstrual history. All of them were resistant to maximum dose of clomid(200 mg/day) and some of them did not respond to HMG. Ovulatory rate, pregnancy rate and miscarriage rate were obtained. Evaluation of menstrual history and basal body temperature after surgical operation showed the ovulation with regular cycle in 35 women(87.5%), 17 women conceived after 1-2 years of surgery(42.5%) and two cases had abortion(11.7%). In general the results of this research showed that laparoscopic ovarian drilling is an effective alternative treatment in clomid resistant infertile women with PCOS.

Key Words: 1) Infertility 2) Laparoscopy 3) PCOS 4) Ovarian cauterization

I) Assistant professor of obstetrics and Gynecology, Ostad Motahari Hospital, Faculty of medicine, Jahrom, Iran.
(*Corresponding author).

II) Ph.D, Assistant professor of physiology, Faculty of medicine, Jahrom, Iran.